

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

**Матеріали навчально-методичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ
ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ:
ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ІННОВАЦІЇ
ТА СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ»**

Чернівці 2016

Редакційна колегія:

Бойчук Т.М. (голова), Геруш І.В. (заступник голови), Федів В.І., (відповідальний секретар), Федів О.І., Колоскова О.К., Кузняк Н.Б., Геруш О.В., Плеш І.А., Пашковський В.М., Ходоровський В.М., Ткач Є.П., Гарас М.Н., Олар О.І. (секретар).

Актуальні питання вищої медичної та фармацевтичної освіти: досвід, проблеми, інновації та сучасні технології: матеріали навчально-методичної конференції (Чернівці, 20 квітня 2016 р.). – Чернівці, 2016. – 515 с.

У збірнику містяться матеріали навчально-методичної конференції педагогічних працівників Буковинського державного медичного університету, які висвітлюють методичні, методологічні, організаційні і психологічні проблеми додипломної та післядипломної підготовки лікарів, провізорів, медичних сестер, фармацевтів, можливі шляхи вирішення цих проблем у сучасних умовах. Окремі розділи збірника присвячені узагальненню досвіду впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу, використанню інформаційно-комунікаційних технологій підтримки навчального процесу, приділено увагу питанням формування інноваційного, гуманістичного, демократично орієнтованого освітнього простору, який забезпечить умови для всебічного, гармонійного розвитку особистості та конкурентоспроможності майбутнього фахівця.

Усі роботи представлені в авторській редакції.

ББК 5:74.58

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради Вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет» (протокол № 7 від 24 березня 2016 року)

© Вищий державний
навчальний заклад України
«Буковинський державний
медичний університет», 2016

За результатами анкетування, студенти позитивно поставилися до нової форми роботи на практичних заняттях. Запропонована нова технологія роботи зі студентами на практичних заняттях веде до більш якісного засвоєння теоретичного матеріалу, розвиває процес мислення, підіймаючи рівень мотивації, викликає інтерес до навчання, супроводжуючи емоційною насиченістю. Робота такого характеру не тільки допомагає студентам, але і привносить творчий аспект у діяльність викладача. Техніка психодрами, даючи можливість до співпраці всієї групи, одночасно зберігає принцип здорової конкуренції при роботі кожного на себе.

ОСНОВНІ МОДЕЛІ ТА ЕЛЕМЕНТИ ОСВІТИ, ЇЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ

В.Б. Попович

Кафедра мікробіології та вірусології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Освіта - спеціальна сфера соціального життя, що створює зовнішні і внутрішні умови для розвитку індивідуума.

Освіта - цілеспрямована пізнавальна діяльність людей з отримання знань, умінь та навичок або щодо їх вдосконалення. Освіта призначена, щоб дати новому поколінню початкові знання культури, формуючи поведінку в дорослому житті і допомагаючи у виборі можливої ролі в суспільстві. У широкому сенсі слова, освіта це процес або продукт формування розуму, характеру або фізичних здібностей особистості. Освіта прискорює процес розвитку й становлення людини як особистості, суб'єкта, забезпечує формування її духовності, світогляду, ціннісних орієнтацій і моральних принципів. Здобуваючи освіту, суб'єкт входить у культуру, засвоює її цінності й успішно діє в культурному бутті. Кожна держава, дбаючи про свій народ, його добробут і перспективи розвитку, створює певні умови для освіти і виховання підростаючого покоління. Її завданням є формування суб'єкта, здатного побачити проблеми, суперечності цього світу, розпредметити його, знайти нові комбінації відомих елементів і своєю діяльністю створити відсутні елементи, для того, щоб інсайт, творче осяяння породило нову культурну реальність, діяльність зі створення культурних цінностей. У теперішній час освіта громадянина є невід'ємною частиною людини.

Виділяють наступні моделі освіти: державна відомча модель, традиційна модель (Ж. Мажо, Д. Равич), модель систематичної класичної освіти, раціоналістична модель (П. Блум, Б. Скіннер), феноменологічна модель (А. Маслоу, К. Роджерс), неінституціональна модель (П. Гудман, Л. Бернар), що орієнтована на організацію освіти позаосвітніми інститутами за допомогою Internet, дистанційного навчання.

Основними елементами освіти як навчально-виховної системи (за І.П. Радченко) є: цілі, зміст, методи, засоби, форми, освітнє середовище, результати освіти.

Мета освіти: розвиток індивіда, його особистісних здібностей, які потрібні йому і суспільству; забезпечення ефективною самоосвіти за межами освітніх систем. Цілі освіти визначаються політикою держави, навчальними закладами. Цілі освіти - це свідомо визначені, очікувані результати, яких прагне досягти дане суспільство, країна за допомогою сформованої системи освіти. Це конкретний опис програми розвитку людини засобами освіти, опис системи знань, умінь, навичок і відносин, якими повинен опанувати після закінчення навчального закладу індивідуум, що навчається.

Зміст освіти складають: система знань про природу, суспільство і себе; система загальних інтелектуальних і практичних навичок і умінь; досвід творчої, пошукової діяльності; досвід ціннісного ставлення до об'єктів або засобів діяльності людини.

Освіта як процес відображає етапи та специфіку розвитку освітньої системи, яка змінюється за конкретний часовий період. На сучасному етапі можна виділити наступні характеристики освіти як процесу: гуманізація, диверсифікація, інтеграція, впровадження нових технологій, формування творчої особистості, індивідуалізація, стандартизація, інформатизація.

Зміст освіти формується на наступних принципах: науковість, послідовність, систематичність, історизм, відповідність віковим можливостям, зв'язок із життям, актуальність.

Підстави для розвитку освіти - нові концепції і моделі на рівні держави, регіону, навчального закладу, нові освітні стандарти. Це процес, керований державою, науково-педагогічними установами, педагогами, батьками, учнями.

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ МІКРОБІОЛОГІЇ **В.Б. Попович, С.Є. Дейнека, І.Й. Сидорчук, Н.Д. Яковичук**

Кафедра мікробіології та вірусології

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Мікробіологія – одна із фундаментальних медичних наук, що вивчається студентами медичних ВНЗів. Знання медичної мікробіології має велике значення, оскільки кожному лікарю необхідно знати, наприклад, лабораторну діагностику інфекційних захворювань, їх профілактику.

Предмет мікробіологія, вірусологія та імунологія належить до числа наук, знання яких необхідно кожному лікарю та медичному працівнику, так як вони вирішують самі і сприяють вирішенню багатьох медичних проблем. Тому викладання цієї дисципліни має зайняти гідне місце в системі навчання студентів у медичних вищих навчальних закладах.

З переходом на нову багаторівневу систему медичної освіти особливого значення набуває, так само як і для інших фундаментальних та клінічних дисциплін, якість викладання мікробіології, вірусології та імунології, яке має регламентуватися досконалішими навчальними програмами, адаптованими до нової системи медичної освіти.